

HET VRIJE BROOD.

Bij de afschaffing onzer gemaalbelasting en invoerregten op het meel, moeten de aanvoeren uit Noord-Amerika en elders, meer dan ooit de aandacht trekken. — Bij de algemeene schaarschte in Europa wordt daarvan dan ook thans ruïn gebruik gemaakt. Berigten uit New-York, December, melden o. a.: — „Merkwaardig was gedurende de laatste week de uitvoer van meelwaren naar Europeesche havens. Bijna drie kwart van onzen geheelen uitvoerhandel bestond uit tarwemeel, tarwe, of maïs. — Naar *Havre* alleen ging in deze week voor *f* 700,000 aan tarwe en meel; *nagenoeg naar elke Europeesche haven* vinden wij meelwaren of proviand (spek, gezouten vleesch, enz.) uitgevoerd.”

Hoezeer Engeland bij zijne invoeren van graan en meel, om het ontbrekende van eigen oogst aantevullen, ook speciaal van de maïs gebruik maakt, blijkt ook thans wederom uit zijn tabellen van in- en uitvoer (over 11 maanden 1855.) — Bij 2,462,060 *quarters* (circa 7 millioen mud) tarwe, vinden wij een invoer van 1,115,100 *quarters* maïs (ruim 3 millioen mud.)

Deze maïs halen de Engelsche kooplieden ook grootendeels uit de middellandsche zee. —

Zoo kwamen van 19 tot 28 December l.l. te Londen, 27 ladingen *maïs*, als: uit Triest, Venetië; 10 uit Syra; 5 uit Athene; voorts uit Mazagan, Marseille, Constantinopel en Galatz.

De prijs van maïs op de Londensche markt, 28 December, was 40 à 44 *sh.* per *quarter*, of ca. *f* 8.50 per mud. (Evenzoo in het begin van Januarij.)
